

SZOMBATON AUG. 26. 1848.

Ügyszoba Országút Kunewalder ház Lukács és társ. nyomdájában. Egyedül itt fogadtatnak-el az előfizetések is.

Előfizetés.

	Pesten
Félévre helyben	6 ft. pp.
Negyed évre	3 ft. pp.
Egy hónapra	1 ft. pp.

Felelős szerkesztő: **Lauka Gusztáv.**

17-ik SZÁM.

Vidéken előfizetheti minden postahivatalnál.

Előfizetés.

	Vidéken.
Három hónap vidékre	3 ft. 24 kr.
Hat hónap	6 ft. 48 kr.
Egy év	13 ft. 36 kr.

Kiadó Lukács László.

(D O N G O.)

Szekfü Eulalia

(a fáradhatatlan levélíróné.)

Vegyétek e levelet egy jó ismerőm életkönyvéből. Volt ezen ismerőmnek egy meglehetősen időske jó barátnéja: Szegfü Eulalia. Ezen asszonyság igen szerette a classicusokat, a conversations-lexicon szerint nevelteték, és számosabb éve daczára is tulságosan sentimentális volt. Kiválólag kedvelte a levelezést, s ha jó ismerőmnek mindennap nem írhatott bizonyosan rosszabbul érezte magát. Jó ismerőm a fővárosban lakott, Eulalia Rózsapallagon, egy a városhoz közelfekvő, nagyon látogatott, s igen csinosfekvésű falucskában. A levélváltás e szerint posta, fuvarosok, gyorskocsik s ismerősök által eszközölteték.

A levelek tartalma mintegy következő lehetett.

Rózsapallag 1. majus.

A tavasz első hete, mint a rózsabimbó, — kedves barátom — fe'fakadt; mennyire sajnálom önt a nagy városban, hol egy óra hosszat kell mennie, hogy a tavasz bájos kezdetét szemlélhes-

se. Itt Rózsapallagon úgy szólván minden lépéssel a tavaszra hágunk vagy lépünk; a fák zöldelnek, a virágok virágoznak a madarak énekelnek. Mindennap reggel, délbe és este sétálni menek miután tulságos barátja és imádója vagyok a természet szépségeinek. Ha önnel és a természettel nem bírnók, nem volna senkim is e világon. Itt ülök valami mohos sziklán a csergő patak hullámai felett, nem vigyázok a ruhámra fercsenő cseppekre, hanem olvasom a magyar Musariont.

Appropos! zavarban vagyok egy divatos szalmakalap nemléte miatt. Nemde kedves barátom ön gondoskodandik, hogy mielőbb kaphassak egyet? Hiszen ön jól ismeri Harisnya asszonyságot minapában itt volt Rózsapallagon, s egy szalmakalap volt fején, melly nekem igen megtetszett. Ö megfogja mondani, mellyik kereskedőnél vehetni éppen olyat, nemde ön sziveskedendik? Szív és lélekkel

Ön barátnéja Szegfü Eulalia
Rózsapallag 3. maj.

Szives köszönet önnek kedves barátom, a rögtönös gondoskodásáért. A nyári kalap egészen izlésem szerintí, legközelebb megküldendem a vételi költségeket, néhány nefejejtstsel emlékül, mellyeket magam saját kezeimmal nevelék a kised házikó háta megett. Ezen munka mellett tisztelettel legyen mondva meghütém lábaimat. Az e meghütés következtében származott köhögés engemet szerfelett boldoggá tesz, miután szeretett barátom önért köhöghetek.

Szerencséltesse ön még egyszer Rózsapallagot szives jelenlétével! Felkérem önt egyszer-smind sziveskedjék számomra, köhögésem ellen

kandli czukort hozni. Szegénysorsu falunkban Rózsapallagon illyesmire számolni sem lehet. Szegénysorsu mondom!? Oh nem! mi itt szerfelett gazdagok vagyunk miután május hava előtt benünket gazdagságaival és kincseivel. Repüljön ön ide a természet szent ölébe. Egy matróna, minő én vagyok fájdalom nem mondhatja barátnéja karjaiba.

Szegfü Eulalia
Rózsapallag 6.maj.

Igen lekötelezett ön engem kedves barátom kívánataim pontos teljesítésével. Talán örvendeni fog ön, ha megírom, hogy a kandli czukor felette jótékony hatást gyakorolt önért dobogó keblemre.

De minek tulajdonítsam, hogy ön a kandli czukor mellett egy árva sorocskát sem irt? Csupadaltos, hogy mind a mellett hatást gyakorolt, mert mint szélhűdött valék, midőn a skatulát felnyitva abban czukornál egyebet nem találtam. Nemde rossz ember, nem volt ideje Eulaliát pár sorral megörvendeztetni? Tudom, hogy önnek temérdek dolgai vannak, miért én szegény pára egészen feledésben maradok.

A természet szépségei Rózsapallagon belül és kívül naprul napra számosabbak. Illy tájon Eulalia is költővé lön, s következő verset készített:

Ah mi szépen szól a madár,
És virágzik a virág,
Ah de nincs ő — nélküle rút
Virágtalan a világ.

Ő által önt értem kedves barátom: Mit ér a természet millió szépsége azon élvhez képest,

mit egy szeretett barátunkkal közölhetünk, ha egymás közelében lehetünk. Az emberek Rózsapallagon igen hidegek. Látogasson meg egyszer kedves barátom Rózsapallagon, hogy a természet szépségeit megosztva élvezhessük, mert nekem magamnak feletlebb erős.

Igaz barátnéja Eulalia

Rózsapallag 7. majus.

Legnagyobb zavarban ülök asztalomhoz, s ragadom bizodalmas barátomat a pennát kezembe, hogy önnek félelmemet, és szívbéli fájdalmamat megírjam.

Még mindig semmi válasz a tegnapi fontos tudósításomra. Elutazott ön? beteg ön? neheztel ön reám? megkapta ön a visszaküldött könyveket? sziveskedendik-e ön nekem ujakat küldeni? unalmas helyé lett önnek Rózsapallag, hogy azt mintegy készakarva kerüli. Mennyi mindent kellett volna kérdenem! de folytonosan hittem, hogy szerencsétlenül fog pár sor felelettel. Ön keményszívű, s ok nélkül keseríti

Eulaliát.

Rózsapallag 8. maj. dél előtt.

Mit gondoljak? még mindig semmi felelet! hát barátsága csakugyan? . . . rettenetes gondolat! büntetésül csak néhány sort.

Eulalia.

Rózsapallag 8. maj. délután.

Gyötrelmem nöttö nő! drágább legdrágább barátom! talán sértve érzi magát? beteg ön? csak pár sorért esdekel

Eulalia.

Rózsapallag 8. maj. este.

Nem sokára este leend, — s még mindig semmi válasz! Kétségbe vagyok esve! szavaim már nincsenek, már csak érzelmem van. Legjobb barátom a toll is megtagadja szolgálatát. Ha még holnap sem jő válasz, daczára a gyönyörű időnek, melly Rózsapallagnak mutatkozik, a fővárosban lesznek, pedig talán éppen ott haltandom majd a reám nézve halálos hiri, hogy ön hűtelenül elhagyott. Önnek . . . magát gyötrelemben s várakozásban emésztő

Eulaliája.

Rózsapallag 9. maj. reggel

Önnek bizonyosan élv felebarájt gyötreni, ha hon nem volna ön, az önhez intézett levelek okvetlen visszajöttek volna, de ön nem küldé, — az az nem jöttek vissza a levelek, úgy ön othonn van, de kegyetlen, reméltem hisz ön egy istenben hiszi azt is, hogy örökké nem élend, ne öljön meg barátom, ne ölje meg

Eulaliát.

Rózsapallag 9. maj. délben.

Frigyes! tudja-e ön mit tesz 10-12 levélre választ várva, választ nem kapni, uram a mi sok az sok, ön többet elbirhat, de én nő vagyok, önnek ennyi kínzás után is hü

Eulaliája.

Rózsapallag 9. maj. délután.

A barátság nem szerelem de mégis!

Eulalia.

Rózsapallag 9. maj. este.

Frigyes!

Eulalia.

Mind ezen szapora levelek daczára Frigyes nem felelt, s Eulalia uj egyént kutatott fel, kit fáradhatlan levelezési rohamaival gyötörhessen.

Ugod.

Ördögszekér.

Gans-Processus, nicht commentatus

Fuit in Raab egy arme muliercula, gehabtavit hae huszonkilencz gansios, quenum viere fuerunt gunariones, viginté quinque aber ganseliones; diese asszony in dura krankheit per multos hetekos — nyomorkodavit, et bettam hüttere debutit. Accidit, hogy a gänse hinüber schwimmuerunt Rábczám, et venerunt ex ujjváros in die Nádorstadt, és per csöszium ad dóminum hadnagyium treibate sunt. Der Herr Leutnantius, illos in Kotter spiczere mandavit, doncc der herr von ihnen eos kiváltaret. Cum aber mulieri wegen der Krankheit eos suchere non lehetnisset, eine per vierczen dies eingesperte, licet pro tredecim forint fresseverunt, ut herr leutnant angebit, abmagraverunt, ita ut gebeinii eorum krachavissent. Tandem hadnagyius wartare nicht kőntatus, ohne hogy becsületesen publiciriti fuissent, et se herr von ihnen jelentuisse potuisset, kotyavetyare in se entschlóssavit. Conlaufentes nachbariones sagtarunt, si még ezen a koszon einigis tagibus fuissent, crepirivissent. Arme ganseliones, kaufi sunt per unus Bivigerionem, viginti et uno gulden, et sex und harmincz kreiczerionibus; modo fecit hadnagy uram suum jelentés, de zwanzig litorios apud Magisztratium, ubi estis andere kilencz ganseliones, da von flixerunt, vel per chineriones confressati sunt, quid glaubvirdigius et sic fecit számadásiám: tamburio 3 fl. 8 xr. tartásio 13 ft 28 xr. (oh nagy vei belülék!) eiusrei berioni 2 fl 30 xr. (hat nichts kriegt) honorarium hadnagyieuse 2 fl. 30 xr. summa 21 ft. 36xr. — et sie 21 ft. 36 xr. ex 20 ft. 36 xr. bleibt 000= nihil. Oh! quam gutus Rechnungmacherius hadnagyius dominus! Mulier anklagavit eum et wartat sententionem, hadnagy uram fürchtet correptionem. Ich vollte non esse in börrie hadnagyiali. So erzählht zu omnium mulatság, irige geschehen ez a czudarság, in Raab vor einigis napionibus. Anno Christi MDCCCXLVIII.

Két proletarius

El s ő. Barátom Gazsi elkerülhetlenül szükséges, hogy a dolgok állása megváltozzék.

Második. De hátha még sem változik?!

El s ő. Akkor szükség, hogy mi változunk meg.

Kihallgatás.

Kérdés. Tudja-e ön okát elfogatásának?
Felelet. Nem!

Kérdés. Igen jó okunk van hinni, melly szerint ön bizonyosan tudja mért fogatott el?

Felelet. Nem!

Kérdés. Lehetne ön mégis annyi sziveséggel s megmondhatná, ha valljon tudja-e az okot, mellyért elfogatott?!

Felelet. Nem!

Kérdés. Ártatlan ön?

Felelet. Igen!

Kérdő és felelő.

Kérdő. Miért nem lőtt ön a ráczokra?

Felelő. Uram vallásomban van, ne gyilkolj!

Kérdő. Lássá ön a rácz gyilkos szándokkal puskázott önre

Felelő. Uram a rácz nem pápista!

Felvilágosítás.

Náczi. Látod kedves Palim az ujságok mindig hazudnak, azt irták hogy sz. Tamásnál aug. 18 negyvenen estek el, pedig hiteles forrásból jött tudomásomra hogy 600-an hullottak halomra.

Palim. Igazad van! de lásd Náczikám az onnét van, hogy a pesti nemzetőrök, midőn ágyuzni kezdetek, mindannyian lehullottak a földre, de az ágyuzás után ismét lábra állottak.

Náczi. Már a más!

Tót prédikáció

Gerezgyin atyámfi!

Oh quam terribilis est locus. Micsuda re-denedezs hel vagyon ez! micsuda zörnysigezs hel meg van ez! Micsuda fölsíges hel vagyon ez, teremtette.

Zen ünneb ma meg van, meg van ma Zend Izsdvannak az ü nevenabja.

Az királ zend Izsdvan zip ember vold, o-gos zember vold, nagy zember vold, de sak azérd bocsassa meg maganak az a zend Izsdvan, merd az Izsdan mégis zebb ember, nagyobb zember, okosabb zember, mint ü nálannal.

Azért is fogom én me medbizitni magamat az garomgodazs hijjabamegvalusagarul.

A ki lup, az tulvaj; mert a ki tulvaj, az lup. — De a ki lupja, meg vagyon annak az maga haszon.

A ki riszeg, az issza, mert a ki issza, az riszeg. — De a ki issza, meg vagyon annak az maga genörüsige.

Sak bugyem a ki meggaromgodja, szent Habakuk üccse nincs megvan annak zsem az ü haszna, sem az ü genörüsige. Amen

Egy ci devant nagyméltóságu gróf, több faluk és uradalmak örökös ura. Arany sarkantyús, arany gyapjús, arany kulcsos s mit tudom én még miféle arany paszomántos vitéz nem rég kiment világi birtokainak az ő könyökén, más szóval csőd alá jutott.

Forradalmi koppantó.

Ez akárhány grófon megtörtént az árnyék világban.

Nem maradt egyebe realitásokban, mint egy arany kulcsa láda nélkül, egy arany sarkantyúja ló nélkül, és egy bérszeretője, fogak nélkül. Ehez maradt virtualitásul egy hatrőfős titulus, egy kaval szerezmes levél, széles ismeretség és egy hülyeséges köszvény.

E napokban olvastuk e méltóságos esőd alá vett grófnak egy levelét, melyet lehetetlen nem közölnünk, hogy egy kissé látni való legyen, minő érzelmei lehetnek az illy menykőmódon magos úrnak illy fontos időkben.

Kedves Mirabellám!

En e napokban Pes're szándékozom; halom: hogy ott már csendesség van. Itt Bécsben már nem lehet kiállani tovább a canaille imperinentiáit.

Fogadjon kegyed számomra Pesten quár-télyt és kosztot, mert ott akarok addig nyomorogni, míg Bécsben minden rendben lesz.

Nekem elég lesz most négy szoba, egy kamrával és egy előszobával a huszárom számára.

A szobák jó tágosak legyenek, az első emeletben, ha lehet a vaczi-, vagy a Dorottya-utcában, parketirozva és szönyegezve, és egymásba nyiljanak, a legszélsőben legyen egy alcoven, a teremben kandaló és ajtó a lépcsőre. A háznál ne legyenek gyerekek, a házmesternek meg kell mondani: hogy méltóságosnak cizimezen s mindenkinek azt mondja: hogy nem vagyok otthon, kivéve, a ki visítkártamat mutatja meg neki, meg ha szép leány keres.

A mi a kosztot illeti, legyen hat tál étel.

Elmondom: hogy miket szerettek legjobban:

Levesbe a felvert galuskát, meg a májgombócot, a fekete levest is néha.

Hús mellé garnirungot, mártást és ugorkát. A czéklát ki nem állhatom.

Főzelékből szeretem a spárgát, meg a kartifiólt, a káposztát nem szabad ennem, a kalarábitól pedig szaladok.

Halak dolgában kedvelem a fogast, meg a sardellát. A kecségét is, de aspikkal, vagy marinirozva.

Pecsenyék közt az őzet, a cottlettet és főcányokat, meg a foglyot. A lúd, kácsa stb. afféle nem nemes embernek való, azzal a lateinerek élnek.

Tésztások dolgában csak rétest ne, fidonc, hanem jó puddingokat, olasz tésztákat, omeletteket, lien. Néha, néha pastétom is lehet.

A mi confectet illeti, torták, gyümölcsök, obersfaum a kedvenceim, a fagyaltot nem szívelhetem, hanem az ananászt megeszem.

Kávézni es théázni oda haza akarok.

Notabene: Estenként két viaszgyertyát magamnak, egy fagygyugyertyát a huszáromnak.

A borok közül nem ihatom mást, mint a bordeauxit és néha zur abwechslung jó fehér rajnait.

A fizetést teljesíthetem, akár hónaponként,

akár félévénként (vagy akár soha sem, gondolom magában a nemes gróf).

Kérem szíveskedjék az apró olajtásaimról gondoskodni, kedves Mirabella.

Adieux, adieux

vosre très obéissant
comte Y.

A genialis Mirabella, ki azon viszonyban állhat az érdeklött comte Ypsilonon, hogy tán egyszer másszor találkozott vele az utcán, nem restelt a kedves tudakozónak illyenforma választ adni.

Mon cher comte Ypsilon

Kerestem ön számára szállást az elősorolt apró igényeket szigoruan tekintetbe véve.

Találtam is egyet, nem éppen ugyan a vaczi utcában, hanem oda jó közel Budán a Krisztinavárosban, a tulsó várkapunál.

Szoba van négy, egy kamrával, épen úgy, mint ön kívánta, azzal a csekély különbséggel, hogy a kamra a padlason van, a hálószoba pedig a második emeleten, a többi földszint. Kandalló nincs, hanem a helyett a kályhák meglehetősen fűstölnek.

Gyermek nincs a háznál, hanem van az udvarban egy kolompáros műhely s az első emeleten egy orgonacsinaló.

A mi az ételeket illeti, e következőkben egyeztünk meg.

Levesnek gulyáshús, vagy cibereleves.

Hús mellé zöld foghagyma-garnirung és torma.

Főzeléknek krumpli és sárga répa.

Halak közül a caviar, meg a száresa.

Pecsenyék: ürüczomb, foghagymás hús és fuditott kása.

Tésztás étek: Krumplicsímák, darasterz, és vasárnaponként mákos bukta.

A mi a desertet illeti, az a legválogatottab lehet.

Tudom, hogy ön a piskotát legjobban szereti s a többivel nem sokat törődik, crème itt nem igen akad, hanem lesz jó aludt tej, és liptai turó, s drága fekete retek.

Bor persze kőbányai, mely a bordeauxit legjobban megközelíti.

A viaszgyertyával meg vagyunk akadva, mert az idén a revolutio és politica mozgalom miatt a méhek nem csináltak viaszt, hanem mint-hogy azon a szálláson ezelőtt zsidó lakott, lehet lámpást akasztani a falra s benne olajjal tüzelni, ön ugy sem sokat olvas este; persze nappal még kevesebbet.

A kávé fölséges leend, csak fele czikoria s hozzá Wirtschaftsuckert használnak.

Theát is kap ön a mennyire csak szüksége leend, a házi asszony már szedett vagy egy szakajtó bodzavirágot és széki füvet.

A mi a fizetést illeti: a kosztadó szinte nem bánja, akár félévre, akár egész évre fizet ön, csakhogy előre fizessen.

Ne.n mindenben ragaszkodtam ugyan önnek feltételeihez, de saját belátásom szerint az általam ajánlt conditiokat önnek rangjához és

külmenyeihez inkább illőknek találtam.

Kikérve magamnak, hogy hasonló barátságos commissiokkal másszor is szíveskedjék megtisztelni, ajánlom magamat uri faveurjébe

Adieux, adieux

vosre bienveillante
Dlle Mirabella.

SZÍVES

kívánás.

Mondódott anno 1848-dik esztendőben augusztus 25-dikén

Ad notam: Felemelé Kádár szemét az égre.

A barátság tisztelet a hív szerelemmel

Járek kegyes Énók vén Matuzsálemmel,

Sok Lajos-napot érj, szívesen kívánja

Szathmár, Károly Ecsed, Gyarmat és N. Bánya

Juttasson az isten egy szép nő karjára.

Melly igen áldott föld termékeny voltára

Ki, ha tested napi munkában — kifárad

Kínál jó borával, ha torkod megszárad

A versirót csapolt hordód mellé elvárd

A jó veres bortól szád mint lehet elzárd;

Harsogjon a brugó a trombitás dudás

Máté, Jakab, Simon Thaddeus és Judás.

Esküdjön részedre a szép Venus fia

Jair Jefe, Ibsán Élon Abdonia

Vegyen fel az áldott szerencse karjára

És bakonyerdőnek sokmakkú fájára.

Minden földi jóknak legyél bőségével

Túr Török szent Miklós Kunok mezejével

Ne fogyjon el búzád, s pincédnek a bora

Othomiel, Ehud Sámgar és Debora.

Végre midőn kikötsz élted révpártjára

Tovább ne menj, itt van e résznek határa

S ha a hideg halál élted elaltatja

Nyaláb kankóvára romlását siratja

Nyerj helyet az egek belső pítvarában

Hol lakik a ráczság szemetes házában

Légy majd a mennyei házára érdemes

Hol lakik tót, német, orosz, paraszt nemes

Ajánljad lelkedet a Jézus markába,

Igy fogsz bele jutni a meny országába

dixi

Kolokotronya Mátyás.

Kilian's társánál

Pesten, a vaczi utcában Parkfrieder házban, épen most jelent meg, — és minden hiteles könyvtárusnál kapható:

A számkivetett

titkos látásai,

írta **István Pál,**

8-rét füzve 20 kr. pp.